

Bli konfirmand!
Det är en chans
värd att ta. Vem
vet vart det
kan leda?

s 2

Årstafrun
lever upp.
Tonsatt dagbok
i Brännkyrka
kyrka i höst.

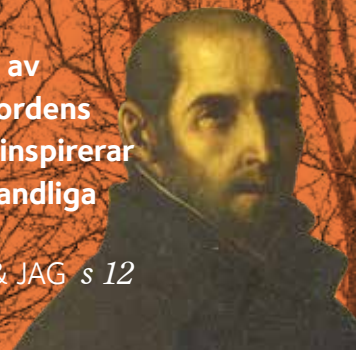
s 7

Från Etiopien till
Sverige. Kan man
ha två hemländer?
Det kan man. Tsion
berättar.

s 8-9

Här är Ignatius av
Loyola, Jesuitordens
grundare. Han inspirerar
Anne i hennes andliga
liv idag.

GUD & JAG s 12

Brännkyrkabladet

Information från Brännkyrka församling

Svenska kyrkan • maj 2019

Här är de nyss hemkomna
efter ett oförglömligt
påsklov. Församlingens
äldre ungdomsledare har
varit på fördjupningsresa.

FOTO: HÅKAN FLANK

Taizéresan toppar det mesta

s 3-7

Sommar och pilgrimsvandring

Snart är sommaren här och för många innebär det semester och resor. Man kan tänka sig att det finns två typer av resor. Det finns transport från en plats till en annan. Från punkt A till B. Då vill man ofta komma fram så fort som möjligt. En del resor leder till något speciellt. Kanske till platser som bär på ett minne av något man håller heligt. Man kan flyga med jetplan till sådana heliga platser. Man väljer flyget för att komma fram snabbt.

Men det finns också resor där resan i sig utgör ett mål. Tid och snabbhet är inte det viktigaste, utan man vill förflytta sig i lugn och ro. Man vill vandra med sig själv, kanske också med andra och framförallt vandra med Gud. I vandringen vill man möta sig själv och Gud. En pilgrimsvandring.

Mose såg en brinnande törnbuske och kallades där av Gud att befria folket från trældomen i Egypten. Efter 10 plågor och israeliternas vandring genom Sävhavet var de äntligen fria. Mose vandrade med folket

över Sinaihalvön till friheten och lyckan i det heliga landet, landet som flyter av mjölk och honung. De vandrade med Gud. Om dagen gick Gud framför dem i en molnpelare och om natten visade sig Gud i en eldpelare. De följde pelarna och kunde vandra både natt och dag. När pelaren stannade och stod still, slog de läger. De hade inte bråttom att komma fram. Det var först efter 40 år man gick in i det heliga landet.

Berättelsen om Mose och ökenvandringen kan också läsas som en bild av vår vandring genom livet. Livets vandring kan många gånger vara som en ökenvandring. Ibland har man det jobbigt och man knotar då över det. Andra dagar kommer, då det faller både vaktlar och manna, då är det fest.

Det händer att man går vilse och det är kanske öknens syfte att ibland föra oss i fel riktning. Hur ska vi annars kunna vidga våra perspektiv och växa som människor?

I öknen är det ödsligt och tyst. Man hör ofta bara vinden.

Jag tror vi behöver tystnaden, så att vi kan lyssna ordentligt, så att vi hör det som är väsentligt.

Vi gör alla en pilgrimsvandring, på något sätt. Att leva utgör i sig grunden för en pilgrimsvandring. Målet är kanske inte alltid det viktigaste, utan vandringen som sådan kan vara det väsentliga. Vi har alla ett uppdrag att vandra med Gud och sprida det glada kärleksbudet.

Vår vandring är av Gud, genom Kristus, med Anden, som blåser dit den vill. När vi döps, ikläder vi oss Kristus, vår pilgrimsdräkt. Nattvarden är vår reskost på pilgrimsvandringen genom livet. En sann pilgrimsvandring leder alltid hem, till Guds rike som flyter av mjölk och honung. Den längsta vandringen sker kanske inom oss. När alla stora och svåra frågor ska vandra genom våra grå hjärnceller, hela vägen ner och in till vårt hjärta. Det kan bli en grogrund för Tron, Hoppet och Kärleken, och störst av dem är Kärleken.

Magnus Hellström
KYRKOHERDE

TIPS!

Pilgrimsvandring [söndag 16 juni](#)

Start med pilgrimsmässa i Brännkyrka kyrka 11.00. Därefter äter vi en enkel lunch tillsammans, åker iväg i chartrad buss, och vandrar sedan 15–20 kilometer längs Sörmlandsleden. Därefter återresa.

OBS! ANMÄLAN (först till kvarn)

KONTAKT nicklas.fredlund@svenskakyrkan.se, 08-447 11 94.

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

BRÄNNKYRKABLADET utges av Brännkyrka församling Svenska kyrkan fyra gånger per år. Redaktör: Kari Malmström. Ansvarig utgivare: Magnus Hellström. Tryck: Printografen, Halmstad. Distribution: Postnord.

POSTADRESS
Box 64, 125 22 Älvsjö
telefon 08-447 11 00 vx
växeln är öppen må–fr 9.00–17.00.
e-post: brannkyrka.info@svenskakyrkan.se

BESÖKSADRESSER
Brännkyrka kyrka och församlingsexpedition
Götalandsv. 189–191, Älvsjö
besökstid må–fr 9.00–11.30, 12.30–15.00
Vårfrukyrkan med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1–7, Fruängen C.

VI FINNS PÅ
[facebook](#)
[Instagram](#)
[twitter](#)

För telefonnummer och epost till alla medarbetare se
www.brannkyrka.org

Är du född 2005?
Ta chansen!

Bli konfirmand

Som konfirmand får du en unik möjlighet att träffa nya kompisar, ha kul tillsammans och prata om livets små och stora frågor. I Svenska kyrkan möter vi dig i ögonhöjd och tar dig på allvar. Ta chansen att testa kyrkan och tron – kanske är det något för dig?

Inför 2020 erbjuder vi de här alternativen:

Fjällkonfa

Gillar du vinter och fjäll? Vandring i naturen eller skidåkning – eller båda? Följ med till Hållandsgården utanför Åre på påsklovet 4–9 april. Några träffar innan, med start söndag 1 advent.

Veckokonfa

Regelbundet och ofta! Traditionell konfa, som generationer Brännkyrkabor varit med om. Start söndag 1 advent, träffar veckovis.

Sommarkonfa

Åk på vårt sommarläger! Start söndag 1 advent, några träffar under våren. Läger 13–22 juni på Rättviks stiftsgård vid sjön Siljan.

Avspark för alla onsdag 13 november 18.00 i Vårfrukyrkan, Fruängen. Åt en wrap, drick en dricka, träffa alla oss som jobbar med konfirmation och fira gudstjänst tillsammans.

Kolla hemsidan!
Du kan anmäla dig där.

Begränsat antal platser – först till kvarn! Att konfirmeras i Brännkyrka församling är avgiftsfritt.

Psalm 680 i vår svenska psalmbok. En Taizésång. För många svenskkyrkliga den första och kanske enda "ingången" till begreppet Taizé. Men det är mycket mer. Taizé är en plats, en ekumenisk kommunitet, ett gemenskapsbygge, en världsvid församling. Hit kommer människor från när och fjärran i tusental varje år. Församlingens äldre ungdomsledare var där på påsklovet på fördjupningsresa.

Sjung lovsång alla länder

Fenomenet **Taizé** är nutidshistoria. Platsen är en liten by i Frankrike, nära gränsen till Schweiz. Närmaste stad är Lyon. Fröet till dagens Taizé såddes 1940 då schweizaren Roger Schutz, senare broder Roger, flyttade till byn och ville följa sin kallelse: "att bygga upp en kommunitet som skulle kännetecknas av enkelhet och hjärtlig godhet, så som man läser om livet i evangelierna."

Det började i liten skala. Med andra världskriget kom ett behov av att tillämpa kristendomen i praktisk gärning. Roger köpte ett hus, tog sin syster Genevieve till hjälp, och tog emot föräldralösa och flyktingar från hela världen.

Själva kommuniteten grundades 1949. Men vad betyder ordet kommunitet? Det används ofta synonymt med klostergemenskap, som kan förknippas med slutenhet. Men Taizé är inget vanligt kloster; Taizé är Taizé!

Här har sedan grundandet ekumenik (strävan efter kristen enhet), mångfald och öppenhet varit ledstjärnor. Broder Roger var själv protestant. Hans uttala-

de vision var att förena kristna, oavsett i vilken gren av kyrkan de hade sin bakgrund. I dagsläget består brödraskapet av ett hundratal bröder som tillhör den katolska eller olika protestantiska kyrkor. De kommer från mer än tjugofem olika länder. En är från Sverige.

Det var aldrig broder Rogers tanke att Taizé skulle bli en vallfartsort. Men människor, framför allt unga, sökte sig tidigt hit. De möttes av gästfrihet och välkomnade. Sängplats kunde ordnas och maten delades. Det som blev dagens Taizé växte organiskt. Fler och fler kom, fler och fler välkomnades och togs emot. Gemenskapen växte, Taizé växte.

Taizésången "Sjung lovsång alla länder" har funnits i vår svenska psalmbok sedan utgåvan 1986, fler fanns med då, och fler har tillkommit i senare utgåvor. En Taizésång är en sjungen bön, enkel, meditativ och repetitiv. Till exempel ett bibelord som upprepas, ofta i stämmor.

Taizésångernas tillkomst är ännu mer nutidshistoria, som tog sin början på 1960-talet.

Sjungit har kyrkan alltid gjort! Så även bröderna i Taizé, till en början tonsättningar och texter de hade med sig hemifrån, inte sällan musikaliskt krångliga. Besökarna, som redan då var många, lyssnade snarare än sjöng med.

Tack vare besökares delande och erfarenheter sökte bröderna sig vidare och började prova nya grepp. I samarbete med tonsättaren Jacques Berthier valde de ut bibelord och korta böner som tonsattes och blev sånger.

Broder Roger mördades mitt under en kvällsbön år 2005, av en psykiskt sjuk person. En av de tusentals besökare som fanns i Taizé just då, i en av Europas mest öppna miljöer.

Händelsen fick inte kommuniteten att dra åt säkerhetsspärrarna. Tvärtom fortsatte, och fortsätter, de envist i sitt budskap: Sjung lovsång alla länder – och prisa Herrens namn!

Tillsammans. I kristen enhet. Och välkommen!

Kari Malmström

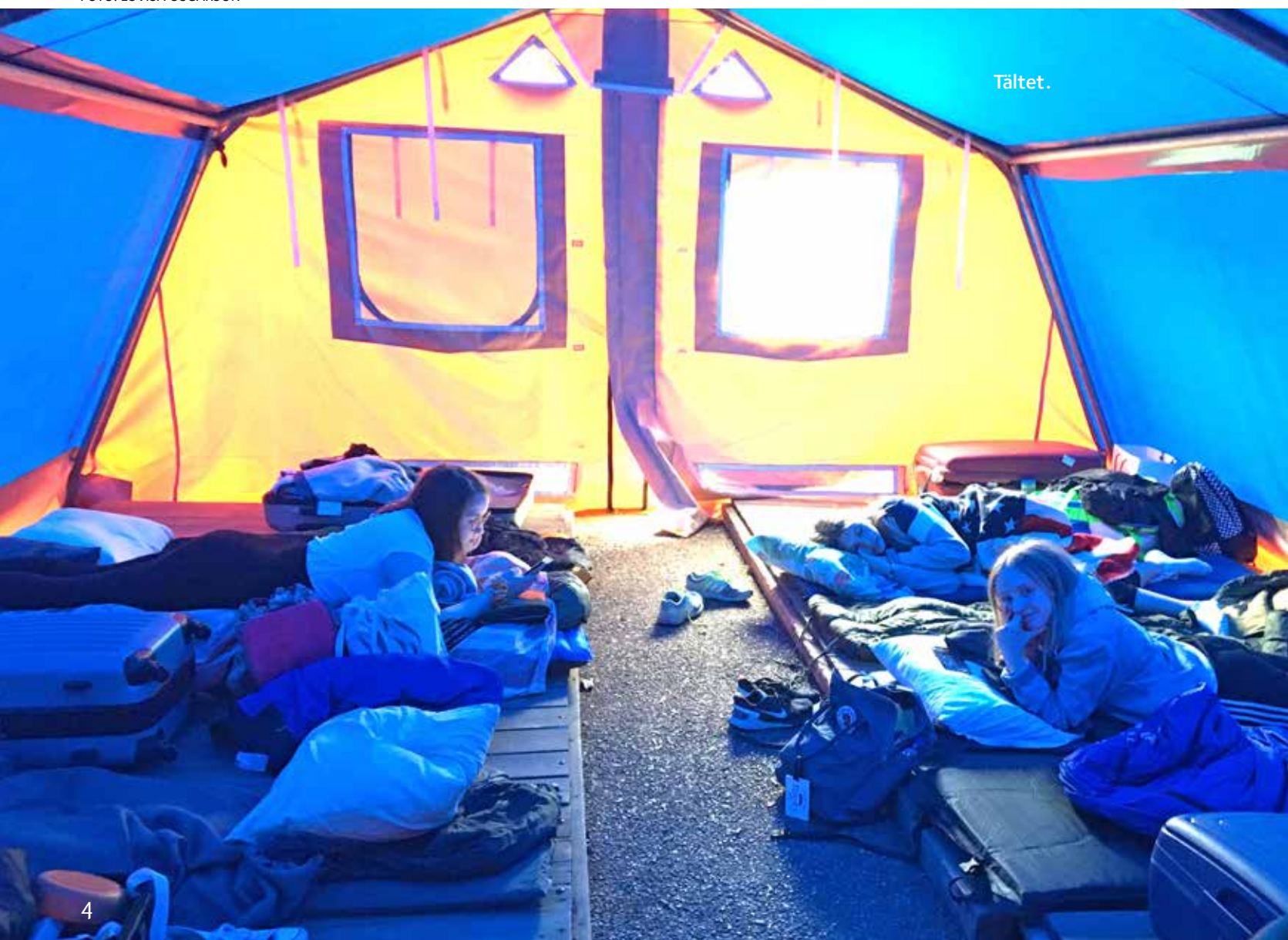
FOTO: LOVISA OSCARSON

Templet.

FOTO: LOVISA OSCARSON

Tältet.

Disklaget.

Evangelievandring i "den tysta trädgården".

Jesus har uppstått! Psalmsång i påskkottan.

Middagsdags.

Här fördjupade vi vår tro

15 ungdomar från Brännkyrka församling var alltså i Taizé under påsklovet. Med på resan var pedagogerna Kalle och Lovisa och prästen Eva-Lisa. Alla kom något andlösa hem efter en upplevelse som inte liknat något annat. Livet i Taizé är många ljusår från vårt vardagsliv. Här ges möjlighet att skala ner till det väsentliga. Och att släppa in Gud.

Frukosten.

Keramik till försäljning.

Livet i Taizé är enkelt. Boendet: enkelt, tält eller barack. Maten: enkel. Man tilldelas en portion, och den som vill fylla på sin tallrik får stå i en evighetslång kö. Det är kort och gott inte sängar och mat som är huvudfokus, även om dessa grundförutsättningar tillhandahålls. Huvudfokus är istället Kristus och Gud, möjlighet till vars och ens sökande och kontakt. Bön tre gånger om dagen, workshops och samtal utifrån bibeln, lyhördhet, gemenskap – och snällhet.

Till det vacker natur, dessutom i en spirande vår just när gruppen från Brännkyrka gästade.

Försoningskyrkan, gudstjänstbygg-

naden i Taizé, är lika unik som hela kommuniteten. Den är uppförd på 1960-talet, utbyggd och förändrad över tid. Och den har torn med lökkupoler, manande till att också inkludera den ortodoxa kyrkofamiljen.

I Försoningskyrkan sitter alla på golvet. Bröder och besökare lika. Kyrkan rymmer många, många. Att fira påskhelgen, den kristna kyrkans största högtid, just i denna kyrka gjorde starkt intryck på alla besökande från Brännkyrka.

Äta, sova, fira gudstjänst. Vad gör man mer under en vecka i Taizé? Bland annat kan man städa toaletter. Här hjälps alla åt och besökare kan få uppdrag, till exempel att vara med i mat- eller städteamet.

För samtidigt som alla tusentals besökare strömmar genom kommuniteten finns här en kärna av klosterliv och arbete. I Taizé produceras till exempel både emaljsmycken och keramik.

Alla köpte halssmycken med sig hem. Emaljsmyckena från Taizé är vid det här laget vitt spridda och bärs av många. Det mest bekanta är "duvkorset" – som är både ett kors och en fredsduva.

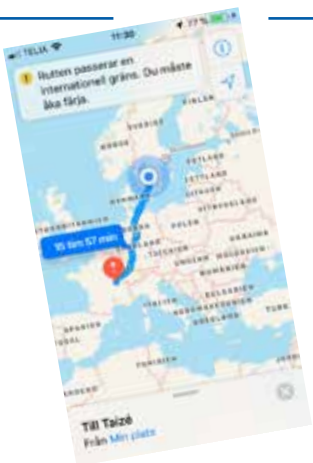
Ungdomarna från Brännkyrka fick under sin vistelse en avskild möjlighet att träffa och samtala med broder Matthew, som är den broder som oftast möter grupper från Sverige. Detta möte gjorde avtryck hos många.

Broder Matthew.

När Taizégänget från Brännkyrka tumlade ur bussen den 23 april var de helt enkelt ganska möra, och väldigt fyllda av upplevelser. Resan hade både start och mål vid Vårfrukyrkan i Fruängen. De fyra bussförare som turades om med att köra bidrog alla till den goda stämningen.

Färden till och från Taizé innebar 36 timmars teambuilding i båda riktningar. Visst hade resenärerna två ➡

→ säten var så det gick att ligga ner lagom hopknycklad för att sova. Men någon gång mitt i natten skulle det åkas båt, och bökas hit och dit. Nya perspektiv, hela tiden.

– Det var kul och intressant att göra denna resa tillsammans, säger församlingens pedagog Lovisa. Vi ville erbjuda en fördjupningsutbildning för dem som

nu varit ungdomsledare i några år. Och gärna en resa. En resa där det finns ett kristet sammanhang.

Taizé erbjuder just det. Resan. Fördjupning i andlighet och kristen tro. Ett möte med andra som tror. Att i gemenskap uppleva och se: Vad många vi är! Olika men ändå lika.

Kari Malmström

FOTO: HÅKAN FLANK

Kramkalas vid hemkomsten.

Ungdomsledarna är livsnerven

Varje år bjuder Svenska kyrkan in alla fjortonsåringar till konfirmation. För de 15 som reste till Taizé började resan egentligen då, för tre, fyra år sedan. De tackade ja och blev konfirmander i Brännkyrka församling. Sedan valde de att bli kvar.

Alla nykonfirmerade får frågan om att bli ledare, och över hälften nappar. Vad är det då som lockar? Det kan man inte riktigt veta, men en viktig nyckel är sammanhang. Och gemenskap. Och tro, som tillåts vara hur trevande och tveksam som helst.

Som konfirmand hamnar man i ett sammanhang och en miljö där det redan finns många något äldre ungdomar som är med, och vägleder.

De som varit ungdomsledare några år fick erbjudandet om resan till Taizé. 20 fick frågan och 15 sa ja. De har haft ett antal träffar under hösten och våren för att förbereda sig. Ändå blev det ju delvis en färd ut i det stora okända...

– Vi har fördjupat oss i vår tro, pratat mycket om tro, tror jag, finns Gud, och så vidare, säger pedagogen Lovisa. Vi har pratat, diskuterat och brottats med allt möjligt.

Samma frågor som konfirmander pratar om. Som också de här ungdomarna gjorde, i det sammanhanget, för några år sedan. Men som människor blir man aldrig färdig, och som ungdomsledare utvecklas man.

– I ledargruppen har vi också pratat mycket om ledarskap, säger Lovisa. Vi har haft en jättestor diskussion kring auktoritärt ledarskap kontra begreppet medvandrar. Vad innebär det egentligen att vara ungdomsledare?

Varje höst drar församlingen igång en ny ledarutbildning. I år planerar vi ett nytt grepp, där man blir ledarlärning det första året. Begreppet

”körtrappa” är bekant och inarbetat i kyrkan. Det handlar om att lotsa in körsångare från barnkör till vuxenkör, med alla trappsteg som behövs däremellan. Brännkyrka församling vill nu bygga en liknande ”ledartrappa”. Det går att prova på, utan att behöva ta mer ansvar än man är mogen för. Och ha en fadder, eller flera faddrar, i den äldre gruppen ledare som stödfunktion.

– Som ungdomsledare förväntas du ta ansvar för vissa verksamheter och aktiviteter, förklarar Lovisa. Och du är också en jätteviktig länk mellan oss anställda och konfirmanderna. Den länken är relationsbyggande. Ledarna ser sådant som vi inte ser, till exempel när någon är utanför, när saker inte funkar. De är jätteviktiga medlemmar i arbetslaget kring konfirmanderna.

Ledarna är också bra vid planering. De kan direkt sätta fingret på att en planerad aktivitet i konfirmandernas ögon mest är supertöntig, och kan avstyra den.

– Framför allt är de viktiga som förebilder, ”ice-breakers”, säger Lovisa. De vågar öppna för diskussion och samtal. Utan dem skulle vårt konfirmandarbete inte fungera.

Tanken är också att ungdomsledarna ska ges möjlighet att växa mer, se sig som en del av en större församling. De är viktiga kuggar i maskineriet kring konfirmandarbetet, men är också viktiga i andra sammanhang. Till exempel är ett stort gäng ur den yngre ledargenerationen med på församlingslägret nu under Kristi himmelsfärds helgen.

Och sedan blir de ju vuxna. Flyttar kanske, troligen. Vissa kommer tillbaka. Några av dem kan vara självklara deltagare på Öppna förskolan om tio–femton år. Då med sina egna barn. Det är att bygga församling!

Kari Malmström

FOTO: LOVISA OSCARSON

En av flera ikoner längs evangelievandringen.

Ett gemenskapskors av händer.

Några röster från resan

Det rörde mig hur kristendomen för samman människor från hela världen och trots att vi inte talar samma språk kan vi be tillsammans.

Jag tar med mig mycket från Taizé. Både fysiska saker som mitt kors och sångbok men också en helt ny förståelse för brödralivet, nya vänskaper och ett lite förändrat tänkesätt.

Människorna vi träffade och upplevelsen att få komma dit var helt fantastiskt. Detta var något av det bästa jag gjort. Jag skulle jättegärna åka tillbaka.

Det här var en vecka helt olik det jag brukar göra på påsklov. Att sova i tält, äta simpel mat och inte ha tillgång till ett eluttag. Trots detta vill jag verkligen åka tillbaka och uppleva det igen.

Något som rörde mig var under långfredagens gudstjänst då massvis med människor bad vid korset. Man såg tydligt hur mycket det betydde för dem och hur berörda de blev. Det var fint.

Någon gång säkert vill jag åka dit igen utan församlingen. Åka dit och vara där. Det är en fridfull plats.

Min tro, självkänsla och inre lugn är exempel på vad som växt i mig under resan, vilket jag är stolt över.

Starkaste minnet är nog att även om böerna kunde vara upp till två timmar långa så kändes de inte alls så långa. Jag tar också med både stärkta och nya vänskaper.

Starkaste intrycket var att folk inte snodde grejer. Om man lämnade sin mobil på laddning så var det ingen som tog den. Alla laddade på samma ställe. Häftigt! Stor skillnad.

Jag vill absolut komma tillbaka till Taizé och skulle eventuellt kunna tänka mig att stanna en längre tid.

Jag tar med mig kunskap och roliga minnen. Jag vill gärna åka dit igen fast denna gång lite mer avslappnat.

Jag har blivit sjukt berörd av allas ödmjukhet. Jag har även lärt mig att istället för att ogilla någon kan man tänka på hur de egentligen mår. Alla kan inte handla perfekt hela tiden. Vi är alla bara människor.

Jag upplever att jag vuxit i min tro den här veckan och det tar jag med mig hem.

Starkaste minnet är nog alla böner. Det var en så stor gemenskap och häftigt när alla sjöng och bad tillsammans, alla 4000 personer! Mäktigt!

Jag tar med mig en sak som broder Matthew sa som jag tyckte var fint och som fastnade hos mig: "Fokusera på det du har och inte det du inte har".

MUSIK I VÅRA KYRKOR

Uruppförande i Brännkyrka kyrka

Pricka redan nu in söndag 15 september i almanackan! Då uruppförs ett nyskrivet oratorium i Brännkyrka kyrka. Verket är baserat på Årstafruns, Märta Helena Reenstierna, dagboksanteckningar och Kristina Eriksson Ekeros

bok om dessa dagböcker. För tonsättningen står Tobias Lundmark, organist i Salems församling. Medverkande är Brännkyrka vokalensemble, instrumentalister samt solist. Mer info kommer på hemsidan framåt sommaren! **KM**

SÖNDAG 15 SEPTEMBER 16.00 OCH 19.00 SAMT SÖNDAG 22 SEPTEMBER 16.00 I BRÄNNKYRKA KYRKA

**VARJE TORSDAG
HELA SOMMAREN!
ÅRETS PROGRAM
LANDAR I DIN
BREVLÅDA I MID-
SOMMARVECKAN.**

För Tsion betyder den kristna tron mycket. Kyrkan är en viktig mötesplats, både här i Sverige och i Etiopien.

FOTO: JONAS ENG

I Guds hus är alla välkomna

Kristen tro har många grenar. En av dem, och en av de äldsta, är den etiopiska ortodoxa kyrkan. Tsion Ekbays kyrka. Tsions livsresa har givit henne två hemländer: Etiopien och Sverige. Hon jobbar som aktivitetsansvarig på Långbroberg, ett av de äldreboenden som Brännkyrka församling regelbundet kommer till för att fira andakt. Mötet mellan Svenska kyrkan och hennes egen trosinriktning gör henne bara glad. Det är mycket mer som förenar än som skiljer.

Tsion kom till Sverige 1991. Då var hon 18 år. Vid den tiden var läget i Etiopien ansträngt, Tsion beskriver det som att det var "oro". Oron handlade om militären. Unga människor som hade möjligheten såg att enda vägen till en trygg framtid var att flytta eller fly.

– Sverige var ett av de länder som då släppte in etiopiska flyktingar, konstaterar Tsion. Mina föräldrar ordnade så att jag kunde komma hit.

Hon är äldst i en syskonskara på sju. Av de sju har fem lämnat Etiopien; tre finns i Sverige, två i London.

Nu är Tsion 45 år, är gift, har två söner på 20 och 18, bor i Hagsätra och har jobbat på Långbroberg i 14 år. Ett väletablerat svenskt liv, som hon uppskattar varje dag.

Men hur var det att komma hit?

Tsion beskriver det som att livet började. Trots allt.

– Framtiden var att komma ifrån Etiopien. Jag hade tur, hamnade i Stockholm och behövde inte flytta vidare ut i landet i asylprocessen. Jag började läsa svenska, träffade min man, började jobba 1996 efter en vårdbiträdeskurs, på stället jag praktiserade på, berättar hon.

Tsions man Ashenafi är liksom hon från Addis Abeba, Etiopiens huvudstad. De träffades dock först i Sverige. Då blev den svenska grenen av etiopiska ortodoxa kyrkan en självklar arena för Tsions sociala liv. Landsmän hittar varandra, och kyrkan hittar sina själar. Där, och i föreningsliv, möts människor med liknande kulturell bakgrund.

Hur var mötet med den svenska kulturen?

Tsion ler brett:

– Det var inte så svårt för mig, egentligen. I början tyckte jag att vintrarna var jättehemska. Det är många som aldrig vänjer sig. Men jag var ung och det gällde livet. Vintrarna är okej.

Svårare för Tsion var och är de sociala koderna.

– Här i Sverige är de flesta så blyga!

Entrén till kyrkan i Hagsätra.

Det är lite svårt. Det skiljer sig, säger hon.

Hon berättar om sina första arton år. Som hon minns det var "allt fixat" av kärleksfulla föräldrar, och familjen hade det ganska gott ställt. Tsion gick till skolan, kom hem, lekte med kompisar... Familjen, släkten, kvarteret – alla gick in och ut hos varandra, dörrarna var öppna och nätverket stort.

– Jag saknar det, det är det man saknar. Det var så enkelt.

Med sitt leende förklarar Tsion egentligen hela saken. Valet stod mellan varmt klimat och närhet till många närstående – men med ett hot till livet över sig, eller betydligt kallare klimat och en stängd lägenhetsdörr och krångligare vägar till mänsklig kontakt.

Hon valde att slippa hotet. En social och utåtriktad människa. Som tycker om och bryr sig om andra. Som klippt och skuren för arbetet på Långbroberg.

Tsion har många kompisar och vänner, både exietiopier och svenska. Hon hittar folk genom jobbet, på gymmet, i kyrkan. Och hon går på konserter, älskar musik. Senast var hon på Konserthuset och lyssnade på en tjej från Kuba.

– Jag gillar musik från olika världar, säger hon entusiastiskt. Även om man inte förstår vad de säger. Jag blir inspirerad!

När vi träffas är det Tsions långfredag, en vecka efter Svenska kyrkans. De ortodoxa kyrkorna följer en annan kalender så påskarna sammanfaller inte alltid.

Hon har fastat i 40 dagar. Vad innebär hennes fasta?

– Det är lite som att vara vegan, förklarar hon. Vi avstår från kött och mjölk.

Att vara kristen är viktigt för Tsion. Och hon jobbar med äldre, där många har ett kulturarv, ofta kristet, med sig i bagaget. De som bor på Långbroberg är i de flesta fall äldre "ursvenskar" med någon form av demensdiagnos.

– Det märks ju när vi har andakt här,

igenkännandet. Alla boende som deltar är disciplinerade och lugna, säger hon. Det är jättesynd att den kulturen håller på att försvinna. Jättetråkigt.

För hon ser att i Sverige tappar kyrkan och den kristna tron mark.

– Jag har varit i era kyrkor, med våra boende. Jag går på luciagudstjänster i Svenska kyrkan. Det spelar egentligen ingen roll vilken kyrka det är – det är ju Guds hus, alla är välkomna.

Tsion ger för egen del sin kristna kultur vidare. En av de större etiopiska ortodoxa kyrkorna ligger just i Hagsätra, och att delta i söndagens gudstjänst är självklart för Tsions familj. Sönerna har alltid varit med.

– Men de är morgontrötta! I vår kyrka börjar vi alltid tidigt, klockan åtta, säger hon. I hemlandet börjar vi ännu tidigare...!

Hemlandet? Vad betyder egentligen det? Tsion och Ashenafi är båda svenska medborgare, röstar i valen – det är självklart. Det går bra för sönerna. Den äldsta håller på med musik, yngste tar studenten nu i år.

– Jag har alltid sagt till dem att Sverige är ert hemland också, säger Tsion.

Hur ser hon på integrationen av nysvenskar? Är den lyckad eller ej? Både och. Det kan gå bra, som för henne och Ashenafi. Möjligheter finns, men också svårigheter. Att processerna är så senfärdiga

"Det är väl så att jag har två hemländer."

– Jag känner folk som bott i Sverige i över femton år, men som inte har uppehållstillstånd. Det är inte bra, säger hon enkelt konstaterande.

Tsions yngsta syskon blev kvar i Etiopien, trivs bra och ser inget behov av att flytta. De var bara barn när Tsion flydde, och villkor och tider förändras.

Något som verkligen förändrats är kommunikationsmöjligheterna. Tsion pratar med sina föräldrar nästan varje dag, via några av internets många tjänster. Det går att ha en vardaglig och nära

Storstaden Addis Abeba.

kontakt, nästan som om man fortfarande var grannar.

– Det är en stor skillnad som betytt massor, säger Tsion. När jag kom till Sverige gick alla pengar åt till telefonkort!

Men visst blir det en del resande också. Familj och släkt är spridd över länder och kontinenter. En Etiopienresa om året blir det. Tsion vill helst åka när det är vinter här, då är det sommar där. I år blir det annorlunda. Hennes guddotter, som också hon bor i Sverige, ska gifta sig i sommar, och det blev lättare att samla den stora släkten i Etiopien.

– Så synd att resa ifrån den svenska sommaren!

Vad gör hon om tio år? Bor hon här eller i Etiopien? Frågan är svår. Tsion drar på orden. Hon och Ashenafi skulle nog vilja eller kunna tänka sig att flytta tillbaka, men barnen är ju födda här, i Sverige.

– Jag har ju bott här längre än "hemma", säger hon. Det är väl så att jag har två hemländer. Framtiden får utvisa hur det blir. Då är jag kanske farmor! Och då sitter man väl fast, här eller där.

Hon ler igen.

Kari Malmström

EN AV VÄRLDENS ÄLDSTA KYRKOR

Etiopien är det enda landet utanför Europa som blivit kristet utan tvång och är ett av de äldsta kristna länderna i världen. Fram till 1974 var den etiopisk-ortodoxa kyrkan Egyptens statsreligion.

Den etiopiska ortodoxa kyrkan i Sverige (Etiopiska Ortodoxa Tewahdo Kyrka Ärkestiftet i Sverige) bildades i slutet av 1980-talet av invandrare från Etiopien. Den första kyrkobyggnaden i Sverige, Medhanealem kyrka, invigdes år 1995 i Hagsätra, Stockholm.

Den etiopisk-ortodoxa kyrkan är den till antalet största orientalisk-ortodoxa kyrkan i världen med uppemot 40 miljoner beännare. Kyrkan är medlem i Sveriges Kristna Råd sedan 2011 och har cirka 2000 medlemmar i Sverige.

Därför firar vi andakt – och här gör vi det

Även den som bor på äldreboende ska ha möjlighet att fira gudstjänst. När människorna inte längre kan komma till kyrkan kommer kyrkan till människorna.

Brännkyrka församling besöker regelbundet sex boenden i församlingen: Långbroberg, Långbrogården, Älvsjö servicehus, Fruängsgården, Blomsterfonden och Solberga.

Präst eller diakon, musiker och volontärer är med. Kyrk- kaffe, ofta med tårta, avslutar vid varje tillfälle.

Förutom att erbjuda denna andaktsgemenskap finns vi också tillgängliga som resurs för den som behöver samtal, både boende och anhöriga. Vill du ha kontakt, ring vår växel, 08-447 11 00, så lotsar vi till rätt person.

KM

Nygammalt kyrkorum i sommar

Nu lyfter vi Vårfrukyrkans tak

Det är dags för ett helhetsgrepp. Ända sedan 2005, då Vårfrukyrkans kyrkorum restes, har glastaket som släpper igenom himmelsljuset, varit ett problem. Det håller inte tätt. Nu vill vi råda bot på detta. Taket ska bytas.

Kyrkorummet stänger därför den 1 juni. Där blir byggarbetsplats. Gudstjänstlokal blir istället den mindre delen av Mariasalen. Nu på söndag, 2 juni, blir det ingen gudstjänst alls, för även golvvård måste hinnas med. Därefter är det gudstjänst varje onsdag och söndag klockan 18 fram till sista augusti. Om planen håller kan vi sedan flytta tillbaka till kyrkan, med ett nytt och läckfritt tak.

Det som nu är Mariasalen var kyrka i flera decennier, innan själva kyrkorummet byggdes. Det fungerade då, och kommer att fungera nu. Kanske kan det till och med bli ett kärt återseende för en och annan deltagare?

Kyrkfiket, församlingens sommarcafé, slår upp dörrarna för femte året i rad. Öppet 10.30–16.00 varje vardag mellan 17 juni och 16 augusti.

En skillnad blir tillgängligheten till uteserveringen i kyrkträdgården. Den som inte klarar trappor kommer inte att kunna sitta där, eftersom utgången i markplan är stängd på grund av bygget. Då kan man välja uteserveringen på själva torget omedelbart utanför kyrkan.

Även i år bemannas Kyrkfiket av sommarjobbande ungdomar med en ansvarig handledare.

Skulle förra årets värmebölja upprepa sig kan det bli förändringar i fikets öppettider, men den sortens anpassning till verkligheten får man ta dag för dag. Vi hoppas på och ser fram emot en fin kyrksommar i Fruängen!

KM

Vi lever i en spännande tid. Aldrig har väl strävan efter ekumenik varit så stark som nu. Kristna behöver varandra. Vi förenas i tron på Jesus Kristus, Guds son. Vår Svenska kyrka är en av många inriktningar. Det vore såklart enklare om det bara fanns en enda kristen kyrka. Men det finns förklaringar till allt. Vi är ju bara människor! Här ger kyrkoherde Magnus en tillbakablick.

Varför skola människor strida?

Ända sedan tidernas begynnelse har människor stridit. Så också inom religionens värld. Det finns en uppsjö av inriktningar och uppfattningar inom alla stora religioner.

I Bibeln kan det sägas börja redan i berättelsen om Adam och Eva. De hade två söner, Kain och Abel. Kain blev vred på sin bror Abel och mördade honom. Upprinnelsen ska ha varit att Gud inte mottog Kains offer och anledningen till detta lär ha varit att Kains gärningar inte var goda. En förklaring kan vara att Gud inte är intresserad av meningslösa offer, utan vill att vi visar varandra kärlek.

Lärostrider finns med också i de yngre av Bibelns texter. I Apostlagärningarnas kapitel 15 kan vi läsa om ständiga uppträden och diskussioner om huruvida man behövde vara omskuren, enligt mosaiskt bruk, eller inte, för att kunna bli frälst. Hedningar omvände sig och kom till tro på Kristus. Skulle hedningarna omskäras och åläggas att hålla Mose lag eller inte? Det var frågan. Apostlarna landade i att det är genom vår Herre Jesu nåd vi blir frälsta. Man skulle inte försvåra för hedningar att komma till tro genom att kräva omskärsele.

År 1054 delades den världsvida kyrkan i en västlig romersk-katolsk kyrka och en östlig grekisk-ortodox kyrka. Sprickan som uppstod mellan öst och väst hade flera orsaker och däribland realpolitiska motsättningar som gick långt tillbaka i tiden. En maktkamp mellan Rom och Konstantinopel (Istanbul).

Men det fanns också en teologisk dimension. I den västliga kyrkan, som den Svenska kyrkan är en del av, anser man att helig Ande utgår från både Fadern och Sonen. I den

östliga kyrkan menar man att helig Ande endast utgår från Fadern.

På 1000-talet gjorde man i väst ett tillägg till den nicenska trosbekännelsen, det så kallade Filioque-tillägget. Filioque är latin och betyder ”och av Sonen”. Alltså att helig Ande utgår från både Fadern och Sonen. Filioque-tillägget ska ha ökat motsättningen mellan öst och väst.

Med reformationen fick kristenhetens träd en gren till, den protestantiska, som sedan tog en annan väg än den romersk-katolska. Startskottet gick år 1517 då Martin Luther sägs ha spikat upp sina 95 teser på kyrkporten i Wittenberg. Själva spikandet på kyrkporten är omdiskuterat av forskare, men oavsett det så innehöll de 95 teserna skarp kritik mot kyrkans försäljning av avlatsbrev. Det vill säga att man för pengar kunde köpa sig salighet. Luthers lära utmanade påvedömet. Då Luther vägrade att göra avbön förklarades han för fredlös och hans liv var i fara.

Luther menade att förlåtelsen inte hänger ihop med våra gärningar utan är en gratis gåva från Gud. Det är tron som för oss till Gud och inte våra gärningar. Ordet Gratis kommer från latinets Gratia som betyder nåd. Reformationen spreds till Sverige och genomfördes av kung Gustav Vasa.

Så här är det att vara människa. Vi tycker och tänker olika. Vi tror på samma Gud, men tänker olika kring en massa. Det är så det ska vara. Vi är alla unika och skapade av Gud. Kyrkan är en trosgemenskap och inte en åsiktsgemenskap. Jag tror att där kärlek råder, där råder Kristus.

Magnus Hellström

”Varför skola människor strida, varför skall det flyta blod” är de två inledande stroferna i det som idag är en ”andlig sång” här i Sverige. Många känner igen den. När sången komponerades i USA på 1870-talet, var det en sång om kärlek, ”Silver Threads Among the Gold”, som blev mycket populär. Revyförfattaren och journalisten Emil Norlander plockade upp melodin men valde att skriva en appell mot krig och för människors lika värde. Så fick vi vår andliga sång.

Brännkyrka krysset

De fem först öppnade rätta lösningarna belönas med ett Taizékors (se nedan)

KORSDRUKONSTRUKTÖR: HANNA FREDHOLM

SYMBOL FÖR LAND	RODON	500	DRAR TILL MED NÅGOT	SKÅDE SPELANDE JESSICA	HAR LÄNG LUGG
BEHOVER INTE TANKAS					
		APG 9:32 VANDRADE FRÅN PLATS TILL PLATS		MÅNFAS BE- STÄENDE	
HÖR IHOP			EN SORTS RÄTTOR		
MELLAN- RUM	STÅR NÄSTA PÅ		FÖRST I BON		UT- TRYCKER MISSNOUE
					INIFRÅN
KRAFT- KALLA	FRÅN DET INRE AV		STORT STYCKE	VAXBLEK FÖR- ÄLSKAD	
				BITA CHEFS- SKAP	
ROVFÅGEL	HÅLLER INTE TATT	SAKNAR MOT- STYCKE	FIGUR	UPPSYN 1/4 AV ALLA DAGGDJUR	OVÅDER
		BIBELDEL KOLONI	LIGGER I VATTEN	HÅRSVALL UDDA TYP	TRASSEL TUNNA UT
KAMEL- PÅLS				HÅLLER I TOM- MARNÄ	KOSTAR MYCKET HOVDJUR
EN SORT ÄR OHELIG	KÖR TILL!		FÖRR I TIDEN	DRICK- LÖUD VÄRME- KALLA	ÖPPEN PLATS PULV- RISERA
				"PILGRIM" KOMMER FRÅN LATINETS "PEREGRINUS" OCH BETYDER?	
KOM TILL INSIKT	TROLL- KARLS- GÖRA	ÖKA I OMFÄNG	KRYPA FRÅM GRÄSER SIG	DJURSORT	LAND SOM ABRAHAM VANDRADE TILL
DEL AV BÄTNAMN		ÄR TON- ÅRINGEN	VIDUNDER		LOCKBETE
KÄNNER MISS- UNNSAM			KRING- GÅRDA	MENA	HÅL- GÖRARE TIDNING
GRUPP- BILDNING			AVSLUTAR STIG	JOB 33:4 GUDS SKAPADE MIG	DEL AV TÄND
					VILL INTE ANTI- MATERI- ALIST
LÄNGS SÖRMLANDSLEDEN 16 JUNI		KÄNNER HÄMND- LYSTEN		FRAM- FÖRDE	FRAMÅT- ÄNDA
NÄLFOR- MIGT BLAD			KARAK- TÄRS- DRAG		FRAGMENT
					FÖRA SAMMAN

Vinn Taizékors!

Halskorset från Taizé har vandrat ut i världen och bärs idag av många som inte varit där men som gillar idén. Korset kallas även "duvkors" då det liknar en fågel, en duva, som får symbolisera fredstanken och strävan till kristen enhet.

LÖSNINGEN INSÄND AV:

Namn _____
Adress _____

Skicka in senast 10 juni till: FRISVAR, Brännkyrka församling Svenska kyrkan, 20485625, 125 22 Älvsjö.

FOTO: PIXABAY

Andlig vägledning – en hjälp att uppfatta Guds tilltal

Finns det en djupare mening med mitt liv? Det finns en stor andlig längtan hos många men vi kan känna oss ensamma med våra frågor. Inom ignatianskt inspirerad andlighet hjälper en följeslagare dig i ditt sökande. Följeslagare är en samtalspartner som går med en bit på din andliga upptäcktsresa. Tanken är att Gud finns med oss i livets alla skeenden.

Att gå i andlig vägledning är avgiftsfritt. I regel träffar man sin följeslagare några gånger per termin. Varmt välkommen att höra av dig!

KONTAKTPERSONER:

Ann-Christine Janson, präst,
08-447 11 30, ann-christine.janson@svenskakyrkan.se
Anne Magnusson, leg. psykoterapeut,
073-9768644, annemagnusson50@gmail.com

Retreat i höst

En helg i tystnad, bön och eftertanke i ignatiansk anda. 25–27 oktober. Se brannkyrka.org för mer info!

TIPS!

Be när du går

Längtar du efter ett regelbundet böneliv men har svårt att få in det i dagsrutinen? Då är Pray as you go ett fint hjälpmedel! Det är en gratis-app som du har i din mobil och som ger dig

dagliga korta andakter (max 13 min) och funderingar kring bibeltexter. Allt på engelska. Bakom appen står den katolska jesuitorden och Ignatius av Loyolas tankar om andlighet i vardagen. Där finns också flera andra andliga övningar att använda sig av i vardagen. pray-as-you-go.org

AJ

Brännkyrka-bladet delas ut till alla hushåll i församlingen, även till dem som undanbett sig reklam. Detta för att vi inte ska missa någon som verkligen vill ha tidningen. Den delas alltså ut även till icke-medlemmar. Skulle du vara en av dem som inte är intresserad – bli inte arg på oss för att du ändå fått tidningen. Lägg den bara i pappersåtervinningen! Tack för visad förståelse.

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

Gud är relation och finns mitt i vardagen

När jag skriver orden "Gud och jag" ser jag bilder av starka relationer fladdra förbi, det späda barnet och mamman med en blick hos båda som säger – det är du och jag, flickans lilla hand i pappans stora varma hand – det är du och jag, Astrid Lindgrens Emil som säger – det är du och jag Alfred, kärlekspar som lovar varandra trohet, det är du och jag, det är vi, för evigt. Mänsklig kärlek som en spegel av Guds kärleken. En kärlek och relation som finns kvar även om den mänskliga kärleken brister, som bär oss genom svårigheter.

Det är Du och jag Gud, då, nu, sedan, för evigt. Gud är relation, Gud är kärlek, Gud är längtan. I Apostlagärningarna 17 förklarar Paulus att "Gud har skapat allt som världen rymmer, att människorna kan söka Gud, treva sig fram till honom – han är ju inte långt borta från någon av oss, det är i honom vi lever, rör oss och är till, vi har vårt ursprung i honom".

Vi är sprungna ur Gud, förankrade men ändå fria. Starka rötter ger ett träd rikt grenverk. Så är det också för oss, rotade i Gud kan vi låta våra grenar växa. Längtan skapar närvaro. När jag känns vid min längtan efter både att vara rotad och att samtidigt få växa fritt, finns Gud där.

För mig är Gud grunden för vår tillvaro, ursprunget, närvaron, den skapande kraften som håller ihop det hela. Den grund jag som människa får höra ihop med, vända mig till, att ta emot, att få ge, att få vara, vända mig ifrån om jag vill. Enkelt, självklart, tillitsfullt och ändå för stort för att riktigt tankemässigt förstå. Vi behöver förstå i våra hjärtan utifrån vår erfarenhet.

Jag kan se i backspegeln att Gud alltid varit närvarande i mitt liv, trots att jag inte alltid visat Gud så stort intresse. Jag växte upp i ett kristet hem med en god Gud, en barmhärtig, rättvis och beskyddande Gud. En gudsbild som gav förväntningar på att världen därför skulle kunna bli bättre,

Anne Magnusson

KÖRSÅNGARE, KYRKVÄRD,
VOLONTÄR

trots alla svårigheter. Den destruktiva kraften, vår bortvändhet från Gud, i avund, i självupptagenhet, i rädslor, i grymhet, finns där och behöver ständigt identifieras för att kunna motverkas. Förmodligen var detta en viktig grund till mitt yrkesval, socionom och psykoterapeut.

Under senare år har jag fördjupat mig i den ignatianska spiritualiteten, det vill säga ett sätt "att söka Gud i vardagen" inspirerat av Ignatius av Loyolas andliga övningar. Detta är en andlig vägledningsform som blivit allt mer använd i Svenska kyrkan. En tradition som har många beröringspunkter med andra gamla traditioner. Vi har mycket att hämta från tidigare tänkare. I Brännkyrka församling har vi regelbundet ignatianskinspirerade retreatar sedan många år.

För min del har detta vidgat mina bilder/erfarenheter av Gud och det blir allt tydligare hur Gud finns med i mitt och alla andra människors engagemang för omsorg om människor, om världen liksom i vår förtvivlan och sorg över den grymhet och ondska vi också ser.

Och lika lätt som mänskliga relationer kommer för mig när jag tänker "Gud och jag", ser jag olika bilder från Bibeln – Jesus på korset som för samman lärjungen Johannes och sin mor – sorg och medkänsla (Joh 19:25), Jesus som sitter vid elden med den grillade fisken åt lärjungarna efter fisket – omsorgen (Joh 21), Elia som letar efter Gud i storm och jordskalv men finner honom i det stilla suset – stillheten, lyssnandet (1a Kungaboken 19:13), Jesus ritar i sanden – stilla lyssnande (Joh 8).

Det stilla heliga lyssnandet, det stilla mötet i det pågående samtalet mellan mig och en annan människa, den pågående bönen mellan mig och Gud.